

РЕШЕНИЕ

№ 35340

гр. София, 28.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 16.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **8410** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, във връзка с чл. 75 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. Х. Н., роден на 12. 03. 1979 г., гражданин на Л., със съдебен адрес: С., [улица], срещу Решение № 4140 / 15. 07. 2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради неоснователно приемане, че спрямо него не е налице реална опасност от преследване. Излага съображения, че не са взети предвид всички обстоятелства от значение за неговия случай. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 4140/15. 07. 2025 г. на председателя на ДАБ при МС.

Ответникът – председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МС, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № ВР-13-4868 / 18. 10. 2024 г. до председателя на ДАБ, жалбоподателят А. Х. Н., роден на 12. 03. 1979 г., гражданин на Л., пол – мъжки, религия – мюсюлманин - шиит, арабин по народност, семейно положение - разведен, е поискал закрила. По тази молба е проведено производство по общия ред, което е завършило с обжалваното решение, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбоподателят, е проведено интервю, за което е съставен протокол от 16. 01. 2025 г., подписан от чужденеца, преводач и интервюиращия орган. В проведеното интервю жалбоподателят, е

посочил, че е напуснал Л., защото Х. искали да им помага като минал военен курс, но след това се отказал и започнал да кара линейка. Когато започнала войната в П., помагал на членове на Х., пострадали при атаките от И., но когато последните започнали бомбардировките, решил да напусне страната.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателят моли да се уважи подадената жалба по изложените в нея съображения.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателят на 28. 07. 2025 г., а жалбата е депозирана на 08. 08. 2025 г., в преклузивния срок по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентен орган – председателят на ДАБ, съобразно чл. 75, ал. 1 от ЗУБ.

Преценявайки основателността на молбата с оглед изложените от кандидата причини за напускане на страната по произход, които не обосновават страх от преследване, насилие или нечовешко отношение председателят на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

В конкретния случай, жалбоподателят не твърди, че се опасява от преследване в страната си на произход, като изрично сочи, че няма проблеми да се върне в Л., тъй като не е преследван и не е заплашван от никой там.

Изложените в съдебното заседание доводи, че войната в Л. продължава, не кореспондира с действителната обстановка, доколкото са налице единствено спорадични удари от страна на И. на територията на тази страна, единствено по обекти на Х., което не сочи за страх от преследване спрямо жалбоподателя.

В тази връзка, съдът намира, че оспореното решение, в частта, в която е било отказан статут на бежанец е правилно и жалбата, в тази част следва да се отхвърли като неоснователна.

На основание чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживееене по причина на заплахата за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживееене. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унижително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват.

Оценката за ситуацията в Л. се съдържа в справка вх. № МД-02-219 от 22. 04. 2025 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ.

Видно от тази справка, тежките удари, нанесени от И. по време на конфликта, съчетано с падането на сирийски президент Б. А. през декември, сериозно отслабили Х., съживявайки дългогодишен вътрешен дебат за разоръжаването на групировката.

Групировката понесла тежки загуби, включително убийството на висшите си лидери и хиляди свои борци. И., който изпратил сухопътни войски в Ю. Л. по време на войната, до голя степен се е изтеглил. Също така споразумението за прекратяване на военните действия между И. и Л. влезе в сила на 27. 11. 2024 г. след което израелските отбранителни сили са се оттеглили от повечето райони под свой контрол в Ю. Л. и разполагането там на ливанските въоръжени сили.

При това положение, не може да се приеме, че Л. е обхванат от хаос и че е налице въоръжен конфликт. Видно е, че Х. освен бойци, е загубило и позиции и в момента е налице примирие, както и опити за разоръжаване на групировката.

За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унизително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват. В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя става ясно, че същия не е имал проблеми в страната си на произход, като изрично сочи, че не е заплашван и не е имал проблеми с властите, а проблемите с Х. могат да бъдат решени чрез разселване в други райони, които не са под неин контрол.

В същото време, наред с преценката на държавата по произход обаче, се преценяват и фактите, свързани с личното положение на молителя. А. Х. Н. не е получавал лични заплахи срещу живота и личността си. С оглед на това и тълкуването на Съда на Европейските общности по дело № С-465 от 2007 г., информацията за ситуацията в А. и липсата на тежки и лични заплахи по отношение на жалбоподателя се обуславя изводът, че не се установяват предпоставките на закона, за предоставяне на статут. Освен това същият не попада в някоя уязвима група, за да съществува основателен страх от преследване при завръщането му в Л..

В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение. Видно е, че същият няколкократно е напуснал територията на страната, като след завръщанията си не е имал никакви проблеми. Освен това там продължават да живеят бившата му съпруга и децата му от този брак.

В същото време, от заявеното на проведеното интервю, желанието на чужденеца е било преди всичко да стигне до Германия, като същият е задържан при опит да напусне не по установения ред, територията на Република България. Всъщност може да се приеме, че се касае за икономически и други причини за напускане на страната на произход, което обаче е извън приложното поле на ЗУБ. Заявеното в съдебното заседание, че след пристигането си в България се е оженил за ливанска гражданка, с предоставена закрила, не е подкрепено с никакви доказателства и не променя факта, че спрямо А. Х. Н. не са налице основания за предоставяне на международна закрила.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, като същевременно са изпълнени материалните и процесуалните правила по издаването му, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Х. Н., роден на 12. 03. 1979 г., гражданин на Л., срещу Решение № 4140 / 15. 07. 2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на

Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: